

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích, rozhodl samosoudkyní Mgr. Monikou Chaloupkovou ve věci **žalobkyně J. D.**, proti **žalované České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o **žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 30.9.2011, č.j. „X“**,

t a k t o :

- I.** Rozhodnutí žalované ze dne 30.9.2011, č.j. „X“, **s e** pro nezákonnost **z r u š u j e a v ě c s e v r a c í** žalované k dalšímu řízení.
- II.** Žalovaná **n e m á** právo na náhradu nákladů soudního řízení a žalobkyni **s e** toto právo **n e p ř i z n á v á**.

O d ů v o d n ě n í

Rozhodnutím ze dne 30.9.2011, č.j. „X“, žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 18.7.2011, č.j. „X“ kterým bylo rozhodnuto podle § 56 odst. 1 písm. d) a § 41 odst. 3 zákona číslo 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), o snížení výše invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně žalobkyně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, a to s účinností od 6.9.2011, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Pardubice (dále jen „OSSZ“) ze dne 27.6.2011 je žalobkyně invalidní pro invaliditu druhého stupně, když její pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla toliko o 60%.

Žalobkyně podala proti rozhodnutí žalované včasnou žalobu, kterou se domáhala jeho zrušení s odůvodněním, že bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu a bez přihlédnutí k vyhlášce č. 359/2009 Sb. v kapitole IV. položce 14d a kapitole XII. položce 4d. Takto obecně formulovanou námitku žalobkyně konkretizovala následujícími tvrzeními:

V posudku o invaliditě ze dne 29.6.2010 měla žalobkyně uvedeno celkem osm diagnóz (žalobkyně je konkrétně vypočetla), tyto nadále přetrvávají, v posudku o invaliditě ze dne 27.6.2011 se však objevily pouze čtyři.

Zdravotní stav žalobkyně se od roku 2010 nezlepšil, naopak, spíše došlo k jeho zhoršení, což vyplývá ze zdravotní dokumentace.

Posudkový lékař uvedl v posudku diagnózu obezita s BMI 50,3. Tento stav odpovídá kapitole IV. položce 14d přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. s poklesem pracovní schopnosti ve výši 70%, posudkový lékař však provedl jiné zařazení.

Žalobkyně poukázala na další zdravotní postižení, konkretizovala, jakým způsobem ovlivňují její každodenní život, a žádala jejich řádné posouzení a zhodnocení.

Žalovaná se k žalobě nevyjádřila.

Soud byl povinen v souladu s § 75 zákona číslo 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), přezkoumat napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, přičemž musel vycházet ze stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. ze stavu k datu 30.9.2011, kdy bylo napadené rozhodnutí žalované č. 5457181158/46091-KRM vydáno. Soud se přitom soustředil na skutečnost, zda závěr o poklesu pracovní schopnosti žalobkyně o 60% je správný a vychází z náležitě posouzeného zdravotního stavu žalobkyně.

O žalobě bylo rozhodnuto při jednání dne 28.3.2012, v přítomnosti obou řádně předvolaných účastníků řízení.

Ze správního spisu žalované – lékařské dokumentace OSSZ soud zjistil následující:

Žalobkyně dne 22.4.2010 požádala o přiznání invalidního důchodu. Její zdravotní stav byl posudkovým lékařem, MUDr. F.P., posouzen dne 29.6.2010. Posudkový lékař označil za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně obezitu s BMI 49,2, toto zdravotní postižení zařadil podle kapitoly IV. (zřejmě v důsledku písařské chyby byla v posudku o invaliditě a záznamu o jednání uvedena kapitola III. – poznámka soudu) položky 14d přílohy k vyhlášce číslo 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 359/2009 Sb.“), pokles pracovní schopnosti žalobkyně určil na 70% a uzavřel, že žalobkyně je invalidní pro invaliditu třetího stupně, s datem vzniku invalidity dne 22.4.2010.

Dne 27.6.2011 proběhla na OSSZ kontrolní prohlídka. Z posudku o invaliditě a ze záznamu o jednání, obě z uvedeného data, č.j. LPS/2011/2475-PU-CSSZ, je zřejmé, že za hlavní příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně byla opětovně označena obezita, ovšem posudková lékařka, MUDr. M. .H., uvedla, že: „Pacientka doložila metabolické vyšetření, o jehož validitě nejsem zcela přesvědčena, jelikož je zde popisován stav výživy jako přiměřený. BMI je 50, ale to není jediné kritérium pro hodnocení invalidity.

Nejsou projevy srdeční či plicní nedostatečnosti. Ale je omezena pohyblivost...“ Určené postižení posudková lékařka zařadila podle kapitoly IV. (Poruchy endokrinní, výživy a přeměny látek) položky 14c (obezita III. stupně, BMI více jak 40, vzdorující léčbě na odborném pracovišti, s podstatným poklesem kardiorepirační výkonnosti a snížením hybnosti, podle rozsahu funkčního postižení) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. a procentní míru poklesu pracovní schopnosti určila na horní hranici rozmezí daného citovanou vyhláškou (40-60%) , tj. na 60%, s tím, že tato se podle § 3 a 4 této vyhlášky nemění. Žalobkyně tak již není invalidní pro invaliditu třetího stupně, je nadále invalidní pro invaliditu II. stupně.

Rozhodnutí ČSSZ ze dne 18.7.2011, č.j. 545 718 1158, bylo na základě včasných námitek žalobkyně přezkoumáno v námitkovém řízení. Lékařskou posudkovou službou ČSSZ byl dne 13.9.2011 vypracován posudek o invaliditě žalobkyně, v němž byl vysloven souhlas s posudkovým závěrem OSSZ s tím, že tento závěr vycházel ze zjištěného zdravotního stavu a jeho funkčních důsledků, o němž nejsou pochybnosti. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně je porucha metabolismu – těžká obezita, kdy z dostatečně doložené zdravotní dokumentace nevyplývá posudkově významná progresse zdravotního stavu, naopak tento je dlouhodobě stabilizovaný a již neodpovídá invaliditě III. stupně, ale toliko invaliditě II. stupně. O tento posudek pak žalovaná opřela své rozhodnutí ze dne 30.9.2011, č.j. „X“, jímž zamítla námitky žalobkyně a prvoinstanční rozhodnutí potvrdila.

Žalobkyně v žalobě namítala chybné posouzení svého zdravotního stavu s tím, že tento rozhodně není stabilizovaný, od roku 2010, kdy jí byl přiznán invalidní důchod pro invaliditu III. stupně, nejenže se nezlepšil, ale došlo k jeho zhoršení. Tedy spornou byla jediná otázka, a to posouzení dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně a z něj plynoucí procentní míry poklesu její pracovní schopnosti, k jejímuž posouzení je příslušná na základě § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o organizaci a provádění sociálního zabezpečení“), Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky (dále jen „PK MPSV ČR“). Soud proto zadal vypracování posudku zdravotního stavu žalobkyně PK MPSV ČR, pracovišti v Hradci Králové (dále též „Komise“). Posudek byl vypracován dne 7.2.2012 pod č.j. 2012/41-HK a soud jím při jednání dne 28.3.2012 provedl důkaz.

Z citovaného posudku PK MPSV ČR, pracoviště Hradec Králové, vyplývá, že komise považovala za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně obezitu s BMI 50,3 (156 cm/122 kg) s nejistou chůzí o dvou francouzských holích, toto zdravotní postižení zařadila dle kapitoly IV. položky 14d přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. a procentní pokles míry pracovní schopnosti žalobkyně určila na dolní hranici vyhláškou stanoveného rozpětí (70-80%), tj. na 70%, vzhledem k nepřítomnosti srdeční nedostatečnosti a vzhledem k profesi vedoucí prodejny. Pro užití § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb. nezjistila PK MPSV ČR, pracoviště Hradec Králové, posudkově významné skutečnosti. V Komisi zasedal odborný lékař z oboru interního lékařství, Doc. MUDr. Vít Krupař, CSc., žalobkyně byla jednání přítomna, přičemž Komise vycházela nejen z nálezů doložených ve spisové dokumentaci OSSZ a v soudním spise a ze zdravotní dokumentace praktické lékařky, MUDr. Kučerové, ale též z vlastního přešetření žalobkyně. Komise se věnovala detailně nejen rozhodujícímu zdravotnímu postižení žalobkyně, ale též postižením dalším. Mimo jiné uvedla, že obezita se zhoršuje i přes léčbu v odborné obezitologické ambulanci. Artróza pravého kolene s těžkým omezením funkce a s bolestivostí i dalších nosných kloubů těžce limituje chůzi, kdy žalobkyně bez opory ujde pár kroků, s oporou dvou francouzských holí je

chůze též namáhavá a zhoršovaná bolestí rukou. Další diagnózy označila Komise v porovnání s monstrózní obezitou za posudkově nevýznamné, přičemž podrobně odůvodnila proč. Posudky OSSZ ze dne 27.6.2011 a ČSSZ ze dne 13.9.2011 označila Komise za posudkové omyly, neboť žalobkyně „je léčena na akreditovaném obezitologickém pracovišti a i přes intenzivní léčbu nedochází k hubnutí. V posudcích je zmíněno, že nejsou přítomny projevy srdeční nedostatečnosti. Ve vyhlášce je přitom v položce 14d jasně stanoveno, že k obezitě s BMI nad 45 musí být přítomny projevy srdeční nedostatečnosti nebo těžce omezená pohyblivost, kterou má“. Komise platnost svého posudku omezila na dva roky, tj. do 28.2.2014, aby žalobkyně měla motivaci k redukci hmotnosti a tedy k možnosti provést plánovanou endoprotézu pravého kolene.

Žádné další důkazy nebyly soudu navrženy a soud sám potřebu doplnění dokazování neshledal. Na základě skutečností zjištěných ze správního spisu (lékařské dokumentace OSSZ) a provedeného dokazování soud dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům:

Žalobkyně se domáhala přezkumu v záhlaví citovaného rozhodnutí žalované, neboť byla přesvědčena, že její zdravotní stav odpovídá invaliditě III. stupně.

Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%.

Podle § 39 odst. 2 téhož zákona jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70%, jedná se o invaliditu třetího stupně.

Procentní míry poklesu pracovní schopnosti podle druhů zdravotního postižení stanoví příloha k vyhlášce číslo 359/2009 Sb.

PK MPSV ČR, pracoviště Hradec Králové, určila rozhodující zdravotní postižení žalobkyně shodně se žalovanou, avšak hodnotila ho jako závažnější, odpovídající zařazení dle kapitoly IV položky 14d přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., tedy nikoliv podle položky 14c, a v důsledku též poklesu pracovní schopnosti o 70%, kdy takový pokles odpovídá invaliditě III. stupně. Posudek Komise soud hodnotil jako plně dostačující pro své rozhodnutí. Tento posudek je pečlivě vypracován, podrobně odůvodněn, vedle nálezů a zpráv odborných lékařů se opírá též o vlastní vyšetření žalobkyně provedené k tomu povolaným odborníkem, lékařem z oboru interního lékařství, při jednání Komise dne 7.2.2012. Zjištění učiněná při tomto vyšetření jsou do posudku promítnuta a ústí do logického a přesvědčivého závěru o tom, že žalobkyni nelze hodnotit dle položky 14c, resp. je třeba ji hodnotit podle položky 14d kapitoly IV. přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., neboť její obezita převyšuje BMI 45 a je doprovázena těžce omezenou pohyblivostí. Posudek PK MPSV ČR, pracoviště Hradec Králové, soud hodnotí jako přesvědčivý, logický, ústící do předvídatelných závěrů, o nichž soud nemá důvod pochybovat, a tento je pro něj důkazem o tom, že žalovaná nesprávně posoudila zdravotní stav žalobkyně a míru poklesu její pracovní schopnosti a z důvodu chybně zjištěného skutkového stavu dospěla i k nesprávnému právnímu závěru. Soud proto žalobou napadené rozhodnutí postupem podle § 78 odst.1 s.ř.s. zrušil pro nezákonnost a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst.4 s.ř.s.).

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst.1 s.ř.s. Žalobkyně byla v řízení plně úspěšná a náleží jí tedy náhrada všech nákladů řízení před soudem důvodně vynaložených. Žalobkyně se však práva na náhradu vzdala, proto jí soud toto právo nepřiznal. Žalované, jako neúspěšné straně řízení, náhrada nákladů řízení nenáleží.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Pardubicích dne 28.3.2012

Mgr. Monika Chaloupková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Andrea Pfeiferová